

til det andet, men du har ikke mulighed for at sige: Jeg har småbørn, og jeg vil have en læge, der er specialist i det. Derfor synes jeg, at det er et godt skridt på vejen til at give bedre grundlag at træffe beslutning på og mulighed for konkurrence mellem sundhedsudbydere.

Kl. 18.05

Og så spørger fru Marianne Jelved: Hvorfor ikke tage skridtet og involvere tv? Jeg synes, det er vigtigt, at vi nu tager det første skridt, og så må vi efterfølgende have evalueringer. Hvad får det her af konsekvenser for det samlede forbrug af sundhedsydelse? Derefter må vi så tage stilling til, om tv også skal med i denne forbindelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så starter vi igen. Fru Marianne Jelved, fru Line Barfod og fru Lene Garsdal. Vi tager dem, ligesom jeg har dem stående her. Hænderne kom op nogenlunde samtidig.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Når man reklamerer, er det jo, fordi man gerne vil have nogle flere kunder og man gerne vil slå for at få flere kunder. Det er hele markedsfilosofien, og det er det, reklamerne bruges til. Det er jo ikke kun et spørgsmål om at informere om, at der findes en bestemt vare eller et bestemt behandlingssted.

Jeg troede, at hr. Hans Andersen ville svare på mit spørgsmål om tv eller ikke tv, at der selvfølgelig er eller andet sted var en grænse for, hvor stærkt man ville påvirke borgerne på dette område, for alle ved, at tv-reklamer er langt, langt mere effektive end stort set alle andre reklameformer.

Så svarede hr. Hans Andersen, at nu måtte man lige se, hvilke konsekvenser dette lovforslag ville få på forbruget af sundhedsydelse. Jamen enhver liberal ved, og til dem hører hr.

Hans Andersen jo qua medlemskabet af Venstre, at det får en stigende tendens. Det kan ikke være anderledes. Det er det, der ligger i hele markedsøkonomien. Hvis det betyder stigende efterspørgsel, hvilke konsekvenser vil Venstre så tage af det?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Hans Andersen svarede ikke på mit spørgsmål, så nu prøver jeg igen. Hvis det, der er problemet, er, at lægerne ikke kan få lov til at fortælle, hvad de er specialister i, hvorfor giver

man så ikke lægerne ret til at fortælle, hvad de er specialister i? Hvorfor skal man have ret til at lave reklamer? Og hvorfor skal alle andre sundhedspersoner, både autoriserede og ikkeautoriserede, også have ret til at lave reklamer? Reklamer har kun ét formål, og det er at få nogle flere kunder og skabe nogle nye behov.

Når vi ellers har diskuteret sundhedsvæsenet, plejer holdningen at være, at man skal gøre, hvad man kan for at forebygge, at folk får behov for sundhedsvæsenet. Men her vil man altså komme med et forslag, som øger ressourcetilbruget i sundhedsvæsenet, der via reklamen forsøger at påvirke folk til at få nogle behandlinger eller undersøgelser, de ellers ikke ville have, eller allerværst: at påvirke forældre til, at deres børn skal have nogle behandlinger og undersøgelser, de ellers slet ikke ville være kommet i tanke om de overhovedet skulle have brug for og formentlig overhovedet ikke har brug for, men som reklamerne forsøger at påtude dem.

Har hr. Hans Andersen slet ikke nogen bekymringer for, hvad det her kan føre til?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Hr. Hans Andersen svarede heller ikke på det spørgsmål, jeg stillede. Hvor der i markedsføringsloven er nogle regler for god markedsføringsskik, er der i dette lovforslag ikke indeholdt et kodeks eller nogen regler for god markedsføringsskik inden for det her område, og jeg vil gerne høre, hvorfor det er undladt.

Så siger hr. Hans Andersen, at det giver borgerne mulighed for et reelt frit valg. Nu ved jeg ikke, hvordan en borger skal kunne vælge mellem nogle usaglige anprisninger, som man gerne må komme med, f.eks. at man har et eller andet diplom, som ikke er godkendt af en dansk myndighed. Hvordan skal det give borgerne mulighed for et reelt valg?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til fru Marianne Jelved: Det er korrekt, at tv-mediet kan påvirke stærkt, og det er jo også en af årsagerne til, at jeg nævnte, at man skulle evaluere det med udgangen af, jeg tror, 2006 er nævnt. Vi har netop sagt, at nu holder vi tv ude, fordi vi vil se, hvordan det virker, og fordi tv jo netop, som fru Marianne Jelved påpeger, er et stærkt medie. Det medgiver jeg, og derfor er tv heller ikke indeholdt i dette lovforslag.

Kl. 18.10